

Arrest

nr. 90 087 van 22 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JANSSENS
Duboisstraat 43
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van diezelfde datum tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 juli 2012 met referentnummer 19024.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 september 2012.

Gelet op de beschikking van 13 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2012.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2. Op 26 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt met betrekking tot de eerste bestreden beslissing ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, daar deze bestreden beslissing reeds werd uitgevoerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar deze die thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Ter terechtzitting van 2 oktober 2012 stelt de raadsman van de verzoekende partij dat deze werd gerepatrieerd en gedraagt zij zich naar de wijsheid met betrekking tot het belang. De verwerende partij bevestigt dat de verzoekende partij op 28 augustus 2012 onder escorte werd gerepatrieerd en legt een verslag van vertrek van diezelfde datum neer.

De eerste bestreden beslissing heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer, zodat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van deze beslissing. Zoals hoger reeds gesteld, gedraagt de verzoekende partij zich ter terechtzitting van 2 oktober 2012 aangaande haar belang naar de wijsheid en brengt zij zodoende geen elementen naar voren op grond waarvan toch tot het behoud van het belang zou kunnen worden besloten.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk, daar waar het de eerste bestreden beslissing betreft.

2.2 Aangaande de tweede bestreden beslissing stelt de Raad ambtshalve zijn onbevoegdheid vast. Ingevolge artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet is een maatregel van vrijheidsberoving immers enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. Artikel 72 van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt om te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad – gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet – is bijgevolg niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering daar waar deze de maatregel van vrijheidsberoving betreft (cf. *RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469 en nr. 165.470*).

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij geen opmerkingen omtrent de grond die betreffende de tweede bestreden beslissing werd opgenomen in de beschikking van 15 maart 2012 en die luidt: *“De Raad heeft geen rechtsmacht, in zoverre het beroep is gericht tegen de beslissing tot vrijheidsberoving. Tegen deze beslissing staat een rechtsmiddel open bij een ander rechtscollege.”*

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op de onbevoegdheid van de Raad, niet ontvankelijk, daar waar het de tweede bestreden beslissing betreft.

Gezien de Raad geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de vordering aangaande de tweede bestreden beslissing, dient in het kader van deze beslissing niet te worden ingegaan op het feit dat de verzoekende partij ondertussen werd gepatrieerd.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN